

Fecske Csaba

Fecske Csaba
(1948, Szögliget) költő,
publicista, Arnóton él,
József Attila-díjas

Füst

keserű az emlékezet füstje
 az újságpapírba csomagolt haraszté
 amit az erdő közepén próbáltunk letüdözni
 szolgálatkész fák között melyek tudjuk bármikor
 tűzbe mennek az emberért
 a tüdő kétségbeesetten tiltakozott
 fuldokló köhögésünk madarakat riasztott fel
 pernyeként lebegtek felettünk
 miközben politikusok fontos emberek tűntek el
 a hevesen égő száraz újságpapírral
 bekormozódott arcunk mint körözött
 bűnözőké viharvert plakáton
 végül fülön csípett a sors valódi cigarettát
 nyomott a számba hogy köhécselve krákogva
 füstöljem el maradék életemet
 egy tövig égett erdőben

Kleo

ölembe hajtja fejét
 és néz rám azokkal a gyönyörű
 barna szemeivel azt üzeni
 szavak nélkül hogy szeret
 tudom de ő vajon tudja-e
 életét adná értem ha
 úgy hozná a sors én önző fráter
 biztosan elfogadnám az áldozatot
 mert jobban szeretem magamat mint őt
 aki habozás nélkül szalad
 hogy visszahozza az eldobott botot
 ily lelkesen ugrana utánam a vízbe is
 hogy kimentsen ha fuldokolnék
 és kinn a parton rücskös nyelvével
 örömeiben végignyálná arcomat